

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Інститут філології

Кафедра теорії літератури, компаративістики і літературної творчості

ПРОГРАМА

**вступного іспиту до аспірантури
зі спеціальності 10.01.06 – теорія літератури**

Укладач – проф. Бернадська Н. І.

Затверджено Вченою радою
Інституту філології
протокол № 9
від 25 квітня 2017 р.
Голова Вченої ради
_____ проф. Семенюк Г.Ф.

Затверджено
на засіданні кафедри
історії української літератури.
теорії літератури і літературної
творчості
протокол № 10 від 22 березня 2017
року

Завідувач кафедри
_____ проф. Грицик Л.В.

Київ – 2017

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВСТУПНИКА НА ІСПИТІ¹

Вступний іспит до аспірантури зі спеціальності складається з суми балів за:

- два теоретичні питання (до 20 балів за кожне);
- за одне або два практичні завдання (до 30 балів);
- за дослідницьку пропозицію (до 30 балів).

Критерії оцінювання теоретичних питань

Критеріями оцінювання теоретичних питань є: 1) правильність, повнота та системність висвітлення питання, 2) аргументованість теоретичних положень та підтвердження прикладами; 3) володіння понятійним апаратом; 4) знання різних поглядів на наукову проблему, готовність продемонструвати власне бачення досліджуваної проблеми.

0-5	Відповідь абітурієнта містить фрагментарні, непослідовні відомості з наукової проблеми.
6-10	Відповідь абітурієнта висвітлює зміст питання в загальних рисах, не розкриваючи, однак, його сутнього змісту; абітурієнт не виявляє системних знань проблеми; половина аспектів наукової проблеми залишаються невисвітленими, неаргументованими та не підтвердженими прикладами; наявні численні випадки логічної непослідовності. Абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми, не має власного бачення проблеми.
11-15	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт у цілому володіє понятійним апаратом, дає правильні дефініції термінів, викладає основний зміст проблеми. Допускаються окремі недоліки: абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми (-2 бали), відповідно, не має власної позиції (-2 бали); окремі аспекти проблеми залишаються невисвітленими (-1 бал за кожен), наведені приклади не показують розуміння абітурієнтом матеріалу або приклади взагалі відсутні (-1 бал за кожен).
16-20	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт відмінно володіє понятійним апаратом, дає розлогі та ґрунтовні пояснення наукових положень, чіткі визначення термінів, наводить переконливі приклади; демонструє знання різних поглядів щодо наукової проблеми; висловлює власну позицію та обґрунтовує її. Допускаються окремі недоліки: при висвітленні одного з понять (положень) студент допускає 1-2 неточності (-1 бал), наводить 1

¹ Критерії оцінювання розроблено кафедрою методики викладання української та іноземних мов і літератур.

	невлучний приклад (-1 бал), не готовий висловити своє бачення на проблему (-2 бали),
--	--

Критерії оцінювання практичних завдань

Критеріями оцінювання практичних завдань є: 1) правильність і повнота виконання завдання; 2) самостійність виконання завдання; 3) здатність застосовувати теоретичні знання під час виконання практичних завдань.

1 завдання – 30 балів

0-5	Завдання не виконано або виконано не більше 10% завдання.
6-10	Завдання виконано менш ніж на 30%.
11-15	Завдання виконано менш ніж на 60%. Абітурієнт виконує практичне завдання лише за допомогою екзаменатора.
16-20	Завдання виконано правильно на 75%. У відповіді можуть бути окремі помилки (5-7). Абітурієнт у цілому виявляє теоретичні знання, проте застосовує окремі наукові положення під час виконання практичного завдання за допомогою (з 3-4 підказками) екзаменатора.
21-25	Завдання виконано правильно на 80-90%. У відповіді можуть бути окремі помилки (2-4), які не впливають на якість виконання завдання. Абітурієнт може прокоментувати і пояснити хід виконання завдання, володіння теоретичним матеріалом (може бути 1-2 підказки екзаменатора, які допоможуть абітурієнтові виконати практичне завдання)
26-30	Завдання виконано правильно на 90% і більше. У відповіді можуть бути окремі неточності, які не впливають на якість результату. Абітурієнт виконує завдання самостійно, може обґрунтувати свої дії та висновки.

2 завдання, до 15 балів за кожне.

0-3	Завдання не виконано або виконано не більше 10% завдання.
4-5	Завдання виконано менш ніж на 30%.
6-7	Завдання виконано менш ніж на 60%. Абітурієнт виконує практичне завдання лише за допомогою екзаменатора.
8-10	Завдання виконано правильно на 75%. У відповіді можуть бути окремі помилки (5-7). Абітурієнт у цілому виявляє теоретичні знання, проте застосовує окремі наукові положення під час виконання практичного завдання за допомогою (з 3-4 підказками) екзаменатора.
11-12	Завдання виконано правильно на 80-90%. У відповіді можуть бути окремі помилки (2-4), які не впливають на якість виконання завдання. Абітурієнт може прокоментувати і пояснити хід виконання завдання, володіння теоретичним матеріалом (може бути 1-2 підказки екзаменатора, які допоможуть абітурієнтові виконати практичне завдання)
13-15	Завдання виконано правильно на 90% і більше. У відповіді можуть бути окремі неточності, які не впливають на якість результату.

	Абітурієнт виконує завдання самостійно, може обґрунтувати свої дії та висновки.
--	---

Оцінка дослідницької пропозиції

Оцінювання дослідницької пропозиції здійснюється за шістьма критеріями: 1) актуальність, 2) практичне значення, 3) ступінь наукової новизни, 4) знання стану розробленості проблеми (хто займався проблемою і які є праці), 5) уміння давати аналіз проблеми (висловлювати власний погляд на наукові факти), 6) володіння понятійним апаратом дослідницької проблеми.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ (максимальна оцінка — 30 балів)

	Наукова новизна
0–5	Заявлена проблема, її аспекти, що пропонується дослідити, методи, за допомогою яких заплановано її вирішувати, не є новими. Тема розроблена у дослідженнях інших авторів.
6–10	Заявлена проблема не є новою, але виділено нові її аспекти або ж запропоновано ті методи дослідження, які раніше для її вивчення не використовували.
11–15	Заявлена проблема та її аспекти, що їх пропонується дослідити, є новими.
	Аргументованість викладу
0–5	Огляд літератури є механічним переліком імен та праць дослідників, які стосуються заявленої проблеми. Зміст тексту викладено безсистемно, не всі необхідні компоненти структури дослідницької пропозиції представлено, окремі змістові частини тексту повторюються або ж суперечать одна одній. Автор ніяк не обґрунтовує тези, які висловлює.
6–10	Огляд літератури є послідовним переліком праць із заявленої проблеми з поодинокими коментарями автора. Структура тексту в цілому струнка, не вистачає 1-2 компонентів структури дослідницької

	<p>пропозиції, наявні 1-2 випадки логічної незв'язності викладу чи необґрунтованої повторюваності окремих тез. Іноді автор робить спробу обґрунтувати свої тези, але подеколи припускається логічних чи фактологічних помилок.</p>
11–15	<p>Огляд літератури виконано як системний аналіз ідей, пов'язаних із заявленою проблемою; автор демонструє спроможність формулювати власні аргументовані гіпотези, визначати перспективність теми, а також робити на підставі цього аналізу власні висновки. Структура тексту дослідницької пропозиції струнка, наявні усі її необхідні компоненти, змістові частини представлені в логічній послідовності, не повторюються і не суперечать одна одній. Тези, що їх висловлює автор, підкріплені логічними міркуваннями чи фактичним матеріалом.</p>

Розділ 1. *Про сутність мистецтва і специфіку художньої літератури як виду мистецтва.* Мистецтво як художня творчість, один із найважливіших елементів культури. Есхіл, Платон, Аристотель та інші давньогрецькі філософи та поети про техне. Поліфункціональність мистецтва Нового часу. Роль мистецтва в розумінні істини буття з погляду сучасної герменевтики. Мова як чинник розуміння. Актуалізація гуманітарних наук і художньої літератури в ХІХ-ХХ ст. Актуалізація традиції.

Естетична функція мистецтва. Епістемологія мистецтва. Предмет мистецтва та його мета. Мистецтво як особлива форма гри. Мистецтво як самовираження митця. Види авторської емоційності (пафосу). Імперсональні теорії мистецтва (мистецтво і психоаналіз З.Фройда; глибинна психологія К.-Г.Юнга: поняття колективного несвідомого й архетипу, міф і архетип).

Поділ мистецтва на види. Розмежування видів мистецтва за матеріальними засобами образності. Мистецтва прості й синтетичні. Поділ простих мистецтв на просторові, часові, просторово-часові, зображальні та незображальні. Співвідношення мистецтв у ХХ ст.

Художня література як мистецтво слова серед інших видів мистецтва. Мова як універсальний засіб зображення. Своєрідність зображального й виражального начал в літературі. Література й живопис. Література й музика. Простір і час у літературі.

Розділ 2. *Літературний твір. Основи теоретичної поетики. Форма і зміст літературного твору.* Поняття «літературний твір», «внутрішній світ» літературного твору. Рівні художньої форми літературного твору: предметно-композиційний, сюжетний, мовний. Стиль твору як сукупність елементів художньої форми. Рівні художнього змісту: тематичний, проблемно-концептуальний, пафосний. Ідея твору як сукупність елементів художнього змісту. Концепція цілісності художнього твору. Проблема інтерпретації. Інтерпретація літературного твору з позиції герменевтики.

Композиція твору. Предметний світ і його функція у творі. Художня деталь, подробиця. Художній мотив. Портрет, пейзаж, інтер'єр. Суб'єктна точка зору. Монтаж.

Оповідач, ліричний герой, персонаж. Характер і тип. Персонаж (герой) і автор. Психологізм.

Сюжет і його функції. Сюжет і конфлікт. Сюжет і фабула. Проблема ліричного сюжету.

Художня мова. Відхилення від норми як специфічна властивість поетичної мови. Актуалізація фонетичних особливостей поетичної мови, ритму, рими (строфи). Вірш і проза. Актуалізація словника поезії. Лексико-фразеологічні й морфологічні засоби мови. Поетична актуалізація синтаксису. Порядок слів. Актуалізація поетичної семантики.

Розділ 3. *Закономірності історичного розвитку художньої літератури. Історична поетика.* Генеза літературної творчості. Зумовленість літератури позахудожніми чинниками як спільна ознака культурно-історичної та соціологічної шкіл у

літературознавстві. Роль І.Тена у становленні культурно-історичної школи. Дослідження внутрішніх чинників літературного розвитку міфологічною школою, представниками біографічного методу, компаративістикою, формальною і психологічною школами. Різноманітність і багатоманіття чинників художньої діяльності.

Історичне функціонування літератури. Співвідношення літературної класики, масової літератури та белетристики в мистецтві слова. Поняття про елітарну літературу. Проблема читача. Досягнення сучасної рецептивної естетики. Інтерпретація художнього твору. Проблеми герменевтики. Літературна критика як важливий компонент функціонування літератури в її сучасності.

Літературні роди й жанри. Поділ літератури на роди. Історія їх вивчення. Поняття про жанр, різноманітність цього терміна. Епос (епіка): генезис, родові ознаки. Система жанрів. Лірика: генезис, родові ознаки. Проблема класифікації ліричних творів, їх жанровий поділ. Проблема ліричного сюжету. Драма: генезис, родові ознаки. Жанри драматичного роду. Поняття про міжродові види. Ліро-епос.

Літературний процес. Поняття про літературний процес як внутрішньозаконний, безперервний, складний, іноді суперечливий літературний розвиток, його зумовленість культурно-історичним життям певної епохи. Стадіальність літературного розвитку. Художні системи як міжнародні літературні спільності. Літературні напрями, течії. Літературні стилі як комплекси формально-художніх ознак. Д.Чижевський і його теорія стилів. Національна специфіка літератури. Міжнародні літературні зв'язки.

ЛІТЕРАТУРА

Підручники, посібники, довідники

- Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. – К., 2001.
Іванишин В.П. Нариси з теорії літератури: навч.посібник. – К., 2010.
Наєнко М. Українське літературознавство: Школи, напрями, тенденції. – К.,1997.
Уэллек Р., Уоррен О. Теория литературы. – М.,1976.
Хализев В. Теория литературы. – М.,2002.
Теория литературы: В 2 т. Под ред. Н.Д.Тамарченко. – М.,2004.
Ткаченко А. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства. – К.,1998.
Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996.
Вступ до літературознавства: Хрестоматія. Упоряд. Бернадська Н.І. – К.,1995.
Літературознавча енциклопедія: У 2 т. Автор-укладач Ковалів Ю.І. – К.,2007.
Западное литературоведение XX века. Энциклопедия. – М.,2004.
Літературознавчий словник-довідник. – К.,1997.
Литературный энциклопедический словарь. Под ред. Кожевникова В.М., Николаева П.А. – М.,1987.
Тамарченко Н.Д. Теоретическая поэтика. Введение в курс. Уч. пособие. – М., 2006.
Теоретическая поэтика: понятия и определения. Хрестоматія. Автор-составитель Н.Д.Тамарченко. – М., 2001.

Першоджерела

- Антонич Б.-І. Національне мистецтво. Між змістом і формою. Як розуміти поезію // Антонич Б.-І. Твори. – К.,1998. – С.467-476; 476-483; 515-520.

- Арістотель. Поетика. – К.,1967.
- Барт Р. Від твору до тексту // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.378-384.
- Бахтин М. Вопросы литературы и эстетики. – М.,1975.
- Бахтин М. Эстетика словесного творчества. – М.,1979.
- Буало Н. Мистецтво поетичне. – К.,1967.
- Вагнер Р. Опера и драма // Вагнер Р. Избранные работы. – М.,1978.
- Веселовский А. Историческая поэтика. Ред., вступ. статья и примеч. В.М Жирмунского. Изд.3-е. – М.,2008.
- Гадамер Г.-Г. Актуальность прекрасного. – М.,1991.
- Гадамер Г.-Г. Про вклад поезії у пошук істини // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.208-215.
- Гегель Г.В.Ф. Лекции по эстетике // Гегель Г.В.Ф. Эстетика: В 4 т. – М.,1968. – Т.1-3.
- Гейзінга Й. Homo ludens. – К.,1994.
- Горацій. Послання до Пізонів. – К.,1967.
- Дідро Дені. Парадокс про актора. – К.,1966.
- Довгалевський М. Сад поетичний. – К.,1973.
- Ізер В. Процес читання: феноменологічне наближення // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.261-277.
- Інгарден Роман. Про пізнавання літературного твору // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.136-163.
- Інгарден Р. Исследования по эстетике. – М.,1962.
- Кант И. Критика способности суждения // Кант И. Сочинения: В 6 т. – М.,1966. – Т.5.
- Леві-Стросс К. Структурна антропологія. – К.,1997.
- Лессінг Г.-Е. Лаокоон. – К.,1968.
- Лихачев Д. Внутренний мир литературного произведения // Вопросы литературы. – 1968. – №8. – С.74-87.
- Маланюк Є. Книга спостережень. Статті про літературу. Упорядник Г.Сивокінь. – К.,1997.
- Навроцький Б. Мова та поезія: Нарис з теорії поезії. – Харків, 1925.
- Ніцше Ф. Народження трагедії // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.40-54.
- Ортега-і-Гасет Х. Вибрані твори. – К.,1994.
- Платон. Діалоги. – К.,1997.
- Потебня О.О. Эстетика і поетика слова. – К.,1985.
- Потебня А.А. Слово и мысль. – М.,1989.
- Потебня А.А. Теоретическая поэтика. – М.,1990.
- Сент-Бев Ш. Литературные портреты. Критические очерки. – М.,1970.
- Толстой Л. Что такое искусство? // Толстой Л. Собрание сочинений: В 22 т. – М.,1983. – Т.15.
- Тэн И. Философия искусства. – М.,1983.
- Франко І. Із секретів поетичної творчості. – К.,1969.
- Франко І. Краса і секрети творчості. Упорядник Р.Т.Гром'як. – К.,1980.
- Фройд З. Поет і фантазування // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.83-90.
- Чижевський Д. Історія української літератури: від початків до доби реалізму. – Тернопіль,1993.
- Чижевський Д. Культурно-історичні епохи // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. – К.,1994. – Т.3. – С.609-621.
- Чижевський Д. Порівняльна історія слов'янських літератур: У 2-х кн. Переклад з нім. – К., 2005.

- Шеллинг Ф. Философия искусства. – М.,1966.
 Шіллер Фрідріх. Естетика. – К.,1974.
 Шкловский Б. Искусство как прием // Поэтика. Сборники по теории поэтического языка. – Петроград,1919.
 Эйхенбаум Б. О литературе. Работы разных лет. – М.,1987.
 Юнг К.-Г. Психологія і поезія // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.91-108.
 Якобсон Р., Леви-Стросс К. «Кошки» Шарля Бодлера // Структурализм: «за» и «против». – М.,1975.
 Якобсон Р. Лінгвістика і поетика // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996.
 Яусс Г.-Р. Естетичний досвід і літературна герменевтика // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. За ред. М.Зубрицької. – Львів,1996. – С.278-307.

Монографії, збірники, статті

- Аверинцев С. Поэтика древнегреческой литературы. – М.,1981.
 Адельгейм С. Естетичний трактат Івана Франка і проблеми психології творчості // Франко І. Із секретів поетичної творчості. – К.,1969.
 Аристотель и античная литература. – М.,1978.
 Банфи А. Философия искусства. – М.,1989.
 Вальцель О., Дибелиус В., Фосслер К., Шнитцер Л. Проблемы литературной формы. Перевод с нем. – М., 2007.
 Гнатюк М.І. Іван Франко і проблеми теорії літератури. – К., 2011.
 Гольберг М. О.Потебня і розвиток слов'янського теоретичного літературознавства // О.О.Потебня і проблеми сучасної філології. – К.,1992.
 Качуровський І. Метрика. – К.,1994.
 Качуровський І. Основи аналізу мовних форм (Стилістика). Фігури і тропи. – Мюнхен; Ніжин,1994.
 Качуровський І. Строфіка. – К.,1994.
 Качуровський І. Фоніка. – К.,1994.
 Клочек Г.Д. Поетика і психологія. – К.,1990.
 Копистянська Н.Х. Жанр, жанрова система у просторі літературознавства. Монографія. – Львів, 2005.
 Курціус Е.Р. Європейська література і латинське середньовіччя. Переклад з нім. – Л., 2007.
 Література. Теорія. Методологія / Упор. і наук. Редакція Данути Уліцької. Переклад з пол. С.Яковенка. – К., 2006.
 Лосев А.Ф. История античной эстетики. Аристотель и поздняя классика. – М.,1975.
 Лосев А.Ф. Проблема символа и реалистическое искусство. – М.,1976.
 Лотман Ю. Анализ поэтического текста. – М.,1972.
 Лотман Ю. Лекции по структурной поэтике. Введение. Теория стиха. – Тарту,1964.
 Мелетинский Е. Поэтика мифа. – М.,1976.
 Мітосек С. Теорії літературних досліджень. Переклад з пол. В.Гуменюка. – Сімферополь, 2002.
 Наливайко Д.С. Искусство: течения, направления, стили. – К.,1981.
 Павличко Соломія. Дискурс модернізму в українській літературі. – К.,1997.
 Семиотика. – М.,1983.
 Сивокінь Г.М. У вимірах сприймання. Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функцій. – К., 2006.
 Сидоренко Г.К. Від класичних нормативів до верлібру. – К.,1980.

- Сидоренко Г.К. Українське віршування: Від найдавніших часів до Шевченка. – К.,1972.
- Топоров В.Н. Миф. Ритуал. Символ. Образ. – М.,1995.
- Фізер І. Психолінгвістична теорія літератури Олександра Потебні: Метакритичне дослідження. – К.,1993.
- Шляхова Н.М. Еволюція форм художнього узагальнення. Навчальний посібник. Вид. 2-е, доповн. – Одеса, 2011.
- Яус Г.Р. Досвід естетичного сприйняття і літературна герменевтика. Переклад з нім. Р.Свято і П.Таращук. – К., 2011.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ВСТУПНИКА НА ІСПИТІ

Вступний іспит до аспірантури зі спеціальності складається з суми балів за:

- три теоретичні питання (до 20 балів за кожне);
- за дослідницьку пропозицію (до 40 балів).

Критерії оцінювання теоретичних питань

Критеріями оцінювання теоретичних питань є: 1) правильність, повнота та системність висвітлення питання, 2) аргументованість теоретичних положень та підтвердження прикладами; 3) володіння понятійним апаратом; 4) знання різних поглядів на наукову проблему, готовність продемонструвати власне бачення досліджуваної проблеми.

0-5	Відповідь абітурієнта містить фрагментарні, непослідовні відомості з наукової проблеми.
6-10	Відповідь абітурієнта висвітлює зміст питання в загальних рисах, не розкриваючи, однак, його сутнього змісту; абітурієнт не виявляє системних знань проблеми; половина аспектів наукової проблеми залишаються невисвітленими, неаргументованими та не підтвердженими прикладами; наявні численні випадки логічної непослідовності. Абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми, не має власного бачення проблеми.
11-15	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт у цілому володіє понятійним апаратом, дає правильні дефініції термінів, викладає основний зміст проблеми. Допускаються окремі недоліки: абітурієнт не готовий продемонструвати знання різних поглядів (підходів) щодо наукової проблеми (-2 бали), відповідно, не має власної позиції (-2 бали); окремі аспекти проблеми залишаються невисвітленими (-1 бал за кожен), наведені приклади не показують розуміння абітурієнтом матеріалу або приклади взагалі відсутні (-1 бал за кожен).
16-20	Відповідь абітурієнта повна, інформативна. Абітурієнт відмінно володіє понятійним апаратом, дає розлогі та ґрунтовні пояснення наукових положень, чіткі визначення термінів, наводить переконливі приклади; демонструє знання різних поглядів щодо наукової проблеми; висловлює власну позицію та обґрунтовує її. Допускаються окремі недоліки: при висвітленні одного з понять (положень) студент допускає 1-2 неточності (-1 бал), наводить 1 невлучний приклад (-1 бал), не готовий висловити своє бачення на проблему (-2 бали),

Оцінка дослідницької пропозиції

Оцінювання дослідницької пропозиції здійснюється за шістьма критеріями: 1) актуальність, 2) практичне значення, 3) ступінь наукової новизни, 4) знання стану розробленості проблеми (хто займався проблемою і які є праці), 5) уміння давати аналіз проблеми (висловлювати власний погляд на наукові факти), 6) володіння понятійним апаратом дослідницької проблеми.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ (максимальна оцінка — 30 балів)

	Наукова новизна
0–5	Заявлена проблема, її аспекти, що пропонується дослідити, методи, за допомогою яких заплановано її вирішувати, не є новими. Тема розроблена у дослідженнях інших авторів.
6–10	Заявлена проблема не є новою, але виділено нові її аспекти або ж запропоновано ті методи дослідження, які раніше для її вивчення не використовували.
11–15	Заявлена проблема та її аспекти, що їх пропонується дослідити, є новими.
	Аргументованість викладу
0–5	Огляд літератури є механічним переліком імен та праць дослідників, які стосуються заявленої проблеми. Зміст тексту викладено безсистемно, не всі необхідні компоненти структури дослідницької пропозиції представлено, окремі змістові частини тексту повторюються або ж суперечать одна одній. Автор ніяк не обґрунтовує тези, які висловлює.
6–10	Огляд літератури є послідовним переліком праць із заявленої проблеми з поодинокими коментарями автора. Структура тексту в цілому струнка, не вистачає 1-2 компонентів структури дослідницької пропозиції, наявні 1-2 випадки логічної незв'язності викладу чи необґрунтованої повторюваності окремих тез. Іноді автор робить спробу обґрунтувати свої тези, але подеколи припускається логічних чи фактологічних помилок.
11–15	Огляд літератури виконано як системний аналіз ідей, пов'язаних із заявленою проблемою; автор демонструє спроможність формулювати власні аргументовані гіпотези, визначати перспективність теми, а також робити на підставі цього аналізу власні висновки. Структура тексту дослідницької пропозиції струнка, наявні усі її необхідні компоненти, змістові частини представлені в логічній

	послідовності, не повторюються і не суперечать одна одній. Тези, що їх висловлює автор, підкріплені логічними міркуваннями чи фактичним матеріалом.
--	---